

פג נצי ק

רוחי סקיגו

דמינו שעומדים שני גמדים ורוצים להגיד את דעתם על מה שקרה. גמד אחד שמו הגמד הסלחן. הוא רגוע וסבלן, מסתכל ורק אומר נו, קורה...

גמד שני שמו הגמד הבקרתי. הוא לחוץ וכעוס, לא מבין למה ואיך ומה תעשו עכשו ומהר...

הגמד הסלחן רואה את מה שכן הצלחתם, את מה שנסיתם.

הגמד הבקרתי רואה את מה שלא עשיתם, את מה שלא הבנתם. אצלו אתם תמיד אשמים.

גמדים אלו נמצאים במח של כל אחד ואנו צריכים להחליט למי לתת את הרמקול, למי להקשיב. הם משמיעים לנו את דעתם דרך המחשבות שעוברות לנו במח. לכל אדם יש גמד אחד פטפטן יותר והשני שקט, משמיע רק מדי פעם.

מיהו הגמד הפטפטן אצלכם?
הבקרתי או הסלחן?
למי מהם נעים יותר להקשיב?

כפאתם לא מצליחים,
כפאשהו נופל לכם מהיד ונשבר,
כפנסיתם להבין משהו בשאר וללא הצלחתם,
כפזריתם להקשיב אבל רק הפרצתם,
כפצצקתם על חברה,
כפבכיתם רק כי לא ידעתם מה לעשות,
כפסתם פספסתם אוטובוס אפלו שמרתם...

להורים:

ניתן לגזור את הגמדים ולתלות במקום נגיש בבית. בזמנים בהם עולה קושי או רגש לא נעים קחו את הגמדים, ספרו להם מה קרה ונסו לחשוב יחד עם הילד איך מגיב כל גמד למאורע.

שאלו את הילד:

"למי אתה בוחר להקשיב?"

אתם יודעים כי אתם יכולים להחליט לנסות לחשב מחשבות של גמד סלחן? קראו את המשפטים הבאים ונסו לחשב, איזה גמד לדעתכם משמיע אותם?

"מה עשית??"

"יזא לא יפה, זרק את זה לפח וזה!"

"אני חיב לנצח!"

"חחה... הצעת מקדמ לאלטובוס הפא!"

"תמיד אני שובר דברים."

"כשאתה טועה, לא מבין כלום."

"אויס, נשבר בטעות."

"משה אמר להקשיב לכה הפורים שלך."

"אני טעם, לא מבין כלום."

"אויס, נשבר בטעות."

"תמיד אני תמיד מרביע?"

"אני טעם, לא יודע לכתוב כדור???"

"רציתי להתנהג אחרת, זה בסדר להתבלבל."

"אף אחד לא מבין את הפתה שלי, עדיף שלא אכתוב ודי."

"כמה אחר טוב בדברים אחרים, לא צריך להיות טוב ככה."

"אני יכול."

"נסיתי להבין, זה היה לי קצת קשה."

"אני מתאמן, יום אחד יהיה לי כתה יפה וברור."

זה בסדר להפסיד.

נסו לדמיון, אם יהיה עליכם לפטר גמד אחד מעבודתו.

את מי הייתם מפטרים? למה? ואם אכן יתפטר אותו גמד, אילו מחשבות חדשות יהיו לכם כשמהו לא ילך לכם או כשקצת תתבלבלו?